

**НЕЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ
РЕСУРСАМИ ЯК ПРОБЛЕМА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО
ПОСТУПУ УКРАЇНИ**

Біліченко О.С.,

*канд. екон. наук, доцент кафедри
економічної теорії і суспільних наук,*

Самбурська О. В.,

здобувач вищої освіти спеціальності 073 «Менеджмент»

Миколаївського національного аграрного університету

м.Миколаїв, Україна

Важливим фактором розвитку конкурентоспроможності держави і досягнення поставлених економічних цілей є ефективне управління людськими ресурсами.

Людські ресурси – це сукупність людей з їхніми фізичними і розумовими здібностями та відповідним трудовим потенціалом. Людські ресурси відображають головне багатство будь-якого суспільства, процвітання якого можливе при створенні умов для відтворення, розвитку та використання цього ресурсу з урахуванням інтересів кожної людини [1].

Управління людськими ресурсами в Україні є неефективним. Це зумовлюється тим, що вакантні місця є, а відповідної заробітної плати немає. Тому люди задля покращення свого фінансового становища їдуть на заробітки за кордон. Якщо взяти в порівняння мінімальні зарплати країн ЄС і України в 2020 році, то, наприклад, Болгарія – країна, в якій мінімальна заробітна плата з країн ЄС була найменшою (312 євро або 10292 грн.) і Україна (143 євро або 4723 грн.), то бачимо що різниця заробітної плати переважає майже удвічі.

Для того, щоб значно підвищити рівень заробітної плати, необхідно запровадити інноваційний економічний розвиток, створювати практичні функції економіки знань. Державне регулювання доходів населення повинно сприяти бажанню працювати людей.

Індекс людського розвитку в Україні у 2020 році склав 0,779, що нижче середнього рівня Європи (0,791) [2]. Організацією Об'єднаних Націй індекс людського розвитку визнано як інтегральний показник стану соціально-економічного розвитку країни, що відображає досконалість соціально-трудова відносин у них. На думку експертів, а також світового досвіду розвинених країн, досягнення належного рівня розвитку людських ресурсів в Україні можливо шляхом проведення реформ, орієнтованих на інтереси людей.

Досвід підвищення ефективності управління персоналом в американських та європейських компаніях показує, що основним центром їх діяльності є: персонал організації; здібності працівників; стиль і культура ділових взаємовідносин в організації; довгострокові цілі розвитку компанії.

Однією з найактуальніших проблем в управлінні людськими ресурсами залишається переважання застарілих методів управління які не враховують сучасні реалії життя [4].

Майже єдиною конкурентною перевагою української держави, на даний час, все ще залишається високий рівень освітньої підготовки населення. Водночас, негативними тенденціями характеризуються соціально-економічні та інституційні передумови розвитку людських ресурсів: політична нестабільність, низький рівень доходів, відсутність належної інноваційної інфраструктури, нерозвиненість фінансових та інших ринків.

У сучасних умовах, заходи щодо збільшення розвитку людських ресурсів, повинні враховувати існуючі негативні фактори з одного боку та з іншого - стратегічні інструменти інноваційного розвитку (форсайт-дослідження, брендинг територій, програмно-цільовий метод, метод сценаріїв та інші) [3].

Попри великий трудовий потенціал України, наявність в країні талановитих та висококваліфікованих людей [5], попри бажання громадян працювати і заробляти більше, економічна політика України все ще відмовляє в цих бажаннях і не створює достатню кількість робочих місць та відповідних заробітних плат.

Успіх управління людськими ресурсами визначається ефективним використанням людських ресурсів для досягнення своїх цілей, знаходженням проблем та цілісним підходом до людських ресурсів.

Через недостатній розвиток економіки, управління людськими ресурсами в Україні є проблемним. Щоб створити дієву систему менеджменту, розробити власну систему управління людськими ресурсами, слід виходити з досвіду інших країн, а крім того накопичувати власний досвід роботи з українськими працівниками.

Список використаних джерел:

1. Жук І. Л. Людські ресурси // Енциклопедія Сучасної України: електронна версія [веб-сайт] / гол. редкол. : Жук І. Л., Дзюба І. М., Жуковський А. І, Железняк М. Г. та ін. ; НАН України, НТШ. Київ : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. URL : http://esu.com.ua/search_articles.php?id=59920

2. 2020 Human Development Index (HDI) Ranking. URL : <http://hdr.undp.org/en/content/latest-human-development-index-ranking>

3. Левченко О. М. Стратегічні аспекти розвитку інноваційно-інтегрованих структур в Україні: основні складові та сучасний інструментарій / О. М. Левченко, О. В. Ткачук // Наукові праці Центральноукраїнського національного технічного університету : Економічні науки. - Кропивницький : ЦНТУ, 2017. – Вип. 32. – С. 28-39.